

han havde til Raadighed — jeg vil ikke haabe, det var det alt sammen, jeg ventte, at han har en Salve tilbage, saa at vi endnu kunne faa et yderligere Grundlag til Bedømmelse baade af det ærede Medlems Stilling, og til Belysning af den Stilling, som han nu indtager — uagtet han altsaa førte en betydelig Del Krudt i Marken, baade i Form af stærkt kolorerede Billeder og i Form af mere reelle Indvendinger imod den Stilling. Mindretallet har indtaget, maaske jeg dog bemærkte, at han ikke naaede at overbevise mig om, at jeg burde vælge et andet Standpunkt end det, jeg paa Forhaand havde tænkt at vælge. Da jeg havde gennemlæst den Betænkning, som Udvalget har lagt paa vort Bord, og da jeg havde set de forskellige Standpunkter, Udvalgets Medlemmer havde valgt, og de forskellige Indstillinger, som de hode os at vælge imellem for vore Afgørelses Bedkommende, er det rimeligt, at jeg dannede mig en Mening om, hvor min Plads vilde blive, og jeg gaar ud fra, at det gøre alle Medlemmer i denne Sal. Men uagtet jeg altsaa paa Forhaand havde den Anskuelse, at Mindretallets Stilling ganske særlig i den Form, det har faaet ved Forslaget om en Dagsorden, som vi nu have for, var den, som tiltalte mig, og som synes at falde sammen med, hvad der, naar man tager denne Sag alvorligt, praktisk lader sig gøre i dette Øjeblik, uagtet dette var mit Indtryk, min Mening, som jeg syntes, var ret grundfæstet, og som heller ikke alene var motiveret ved Betænkningen, dens Udtryk og Motiveringer, men ogsaa ved de Tanker, jeg i Forvejen i de Aar, denne Sag har staaet paa, har dannet mig om hele Sagen, var jeg dog ikke paa Forhaand absolut uimodtagelig for Grunde, der maatte komme frem fra anden Side, ogsaa fra den ærede Ordførers Side. Jeg fremhæver dette udtrykkelig og kan sige det med Sandhed. Ganske vist har jeg lidt mange Støffelser ved den ærede Ordførers Stilling i de senere Aar, og er jo i Almindelighed kommen dertil, at jeg har maattet vælge min Stilling saaledes, at jeg ikke alene i de fleste Tilfælde har maattet tage Afstand fra den Stilling, som det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) har taget, men endog ogsaa har maattet tage denne Afstand paa den Maade, at jeg har maattet gaa tværtimod det ærede Medlem, altsaa yderligere markere en Forskel imellem os. Men uagtet dette har været saaledes i de senere Aar ganske særligt, og uagtet det er kommet stærkere og stærkere frem, hører jeg dog til dem, som altid ere modtagelige for Grunde, der komme frem fra anden Side. Jeg hyl-der det Princip, at naar en vigtig Sag lig-

ger for — og det vil jo enhver indrømme, at det er denne Sag — en Sag af allerstørste Betydning for hele Samfundet og for hele Lovgivningsarbejds Sæner Fremme, naar en saadan Sag ligger for, bør man høre alt, hvad der byder sig til for at belyse Sagen, bør ikke alene høre det, men bør prøve det, bør overveje alle Enkeltheder i det og bør først, efter at dette er sket, tage sin endelige Beslutning. Derfor er jeg heller ikke i denne Sag, som overhovedet ikke i Sager, der ligger for til Afgørelse, uimodtagelig for de Grunde, som den ærede Ordfører, uagtet vore Beje skiltes saa meget i de senere Aar, maatte have at føre i Marken. Det er et Princip hos mig, som jeg tror, at man, hvis man har lagt Mærke til min Stilling, ret vel vil forstaa, jeg ogsaa har forsøgt at holde konsekvent her i Salen. Jeg skal til Bevis herfor anføre een Ting, og det er den, at jeg altid har været en Modstander af de Afslutninger, som efter min Mening desværre alt for tit have fundet Sted her i Salen. Jeg har været det, fordi jeg aldrig vil afgøre en Sag, saalænge en Part i Sagen er uheørt. Man kan nok paa Forhaand sige, at nu bliver det ikke anderledes. Men selv om man kan sige dette med meget stor Sandsynlighed, kan man dog aldrig sige det med absolut Sikkerhed. Derfor erindrer jeg heller aldrig — og jeg tror, man forgæves vil søge derefter —, at jeg ved Afstemninger over Afslutninger har stemt for disse. Tværtimod, selv naar saadanne Begæringer ere komne fra Partier, med hvilke jeg har staaet i meget nær Forbindelse, og som jeg ellers har været sluttet sammen med, har jeg ofte maattet tage Særstilling der. Jeg nævner dette som et Bevis for, at det i Virkeligheden ikke er tilfældig Tale af mig, men at det er et Princip, jeg saa vidt muligt har søgt at gennemføre ved den Virksomhed, som jeg her har udfoldet i de 16 Aar, altid at lade den fri Diskussion løbe til Ende og lade alle Grunde, som melde sig, selv om man ikke paa Forhaand har stor Tro til, at de kunne gribe ind i Sagens praktiske Afgørelse, saa dog, naar de møde op og tro at have nogen Berettigelse til at blive hørte . . .

Første Viceformand (S. C. Christensen): Jeg tror ikke, det kan være nødvendigt for det ærede Medlem saa udførligt at begrunde sin Stilling til Afslutningsbegæringer.

Fogtmand: Det indrømmer jeg, den ærede Formand for en vis Del kan have Ret i. Jeg vil dog sige, at Afslutnings-